

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

HISTORIAE EC||CLESIASTICAE PARS || PRIMA, QVA CONTI-||NENTVR ||
Eusebij cognomento Pamphili Cæsareæ Palæ-||stinæ Episcopi lib. 10.||
Eiusdem de vita Constantini magni lib. 4.|| Oratio Constantini magni ad
sanctoru[m] cœtu[m].|| Oratio eiusdem Eusebij in laudem Constanti-||ni
magni ad trigesimum ...

Christopherson, John

[Köln], 1569

Prooemium Paschae mentionem facit, & quòd Deus cum variis viis
omnium commodis consuluerat, ipsi, ab iis qui beneficiis eius affecti erant,
insidiae structae sunt. Capvt I.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29861

CONSTANTINI IMPERATORIS ORATIO, QVAM AD SANCTORVM cætum perscripsit.

*Proœmium Pasche mentionem facit, & quòd Deus cum
variis viis omnium commodis consuluerat, ipsi, ab iis
qui beneficiis eius affecti erant, insidiæ structæ sunt.*

CAPVT I.

Alutaris dies festus Paschatis, qui est, velut clarissimum diei & solis lumen, primordium resurrectionis vniuersæ carnis, noua corporum iam olim miseris afflictatorum coagmentatio, pignus promissionis, & semita ad æternâ vitam deducens, nobis (charissimi ecclesiæ præfides, reliqui; omnes amici vosq; frequentes ac beatæ religiosorum multitudines, qui ipsum Deum religionis authorem, tum intimis animi cuiusque sensibus, tum expressis vocum præconiis secundum ea, quæ prophetarum oraculis prædicta sunt, sine intermissione celebratis) nobis, inquam, adest ad sanctè augusteque celebrandum. Tu natura omnium parens, quid vnquâ tale ad mundi vtilitatem contulisti? omnino verò quod, aut quale tuum est opificium? Siquidem qui est author omnium, etiam vt tu sis, author fuit. Iste quoque te ornauit: quippe naturæ decus est, vita ex naturæ regula instituta. Quæ autem contra naturam fiunt, efficiunt, vt nemo Deum omnium fabricatorem augustè decenterq; colat: quin potius existimet omnia non diuina prouidentia, sed fortuitu, temere, & inconsiderate regi. Et quanquam prophetæ (quibus certe fides adhiberi debet) diuini numinis afflatu istas res ita euenturas sigillatim prædixerunt, tamen iniquus de-

mon

mon impietatis amicus, omnibus, vt dicitur, viribus opibusque restitit: à quo, tum vt lux veritatis maleuola obtrectatione obscuraretur, tum errorum tenebræ animo ab hominum mentibus dispellerentur, magno studio laboratum est. Qui quidem illius conatus violentia & crudelitate non caruit: præsertim cum repentinum & improuifum plebeiorum hominum impetum, potentum consensus non solum adiuuaret, verumetiam ducem importunæ eorum se præberet amentia. Quare talis vitæ ratio, multis hominum ætatibus continuata, illis qui iisdem vixere temporibus, grauissima mala inuexit. verum non multo post, cum feruator magno cum splendore se hominibus ostendisset, iustitia post turbulentas cuiusque generis procellas apparuit, & omnia quæ prædicta erant à prophetis, cumulate expleta. Proinde vbi fuit sublimis ad patrios lares denuo sublatus, & orbem terrarum præclaris modestiæ & verecundiæ ornamentis illustrauerat, sacrosanctum quoddam virtutis templum æternum & immortale, ecclesiam dico, in terra sibi exædificauit. In quo quæ sunt Deo, patri suo augustissimo, decora, quæque sibi ipsi conuenientia, piè & religiose instituit. Sed quid postea insanorum gentilium nequitia molita est? Christi beneficia abijcere, & ecclesiam ad omnium salutem constitutam labefactare studebat illa quidem: at impia seditio iterum excitata, bella, pugna, morositas, nimis exquisitus vitæ apparatus, diuitiarum amor, suam ipsorum euertit superstitionem: & quod maximè ad improbitatis naturam pertinet, interdum fallaci & fucata spe deliniuit, interdum perterrefecit metu: verum sicut recta ratio postulat, iaceat illa humi à virtute profligata, & pœnitentia fracta, dissipataque succumbat. At nos iam ad ea quæ ad diuinum sermonem spectant attendamus.

Alloquitur ecclesiam & auditores, vt agnoscant, ac emendent, si quid ab eo inter dicendum peccatum fuerit.

CAP. II.

AVdi igitur nauclere, qui castimoniam & virginitati præses: tuq; ecclesia teneræ ac rudis ætatis nutrix, cui veritas curæ est, curæque est & clementia, ex cuius perenni fonte salutis riuus delabitur. Vos etiam, qui Deum

295 intc-